

TANÍTÁSOK A BÉKE ÉS SZERETET ORSZÁGÁRÓL

2.

Jn. 1 / 17. „A TÖRVÉNYT MÓZES ÁLTAL KAPTUK, A KEGYELEM ÉS AZ IGAZSÁG JÉZUS KRISZTUS ÁLTAL VALÓSULT MEG.”

Indulásul: Jn. 8 / 1-11.

A történet ismert, Jézus elé vittek a farizeusok egy asszonyt, akit házasságtöréssel kaptak. Így szóltak Jézushoz: **„Mester, ezt az asszonyt házasságtöréssel kapták. Mózes a Törvényben azt parancsolta nekünk, hogy az ilyeneket meg kell kövezni. Te ugyan mit mondasz?” Ezt azért mondták, hogy próbára tegyék, és hogy bevádolhassák Őt.”**

Jézus azonban a lelkébe látott mindegyiknek. Az asszonynak is, és ott felismerte a házasságtörés „valódi okát”, de szívébe látott a farizeusoknak is, és felismerte igazságosnak, a Törvényhez ragaszkodó, becsületesnek mutatkozó csalárd szándékukat.

És Jézus nem szállt velük vitába, nem tiltakozott, nem magyarázkodott, nem vágta a fejükhöz, hogy mit lát a lelkükben, hanem egyszerűen csak mutatta a „helyes utat”, TETTE az Igazság szerinti Irgalmas Szeretetet. **„Jézus azonban lehajolt, és ujjával írt a földre. Amikor azok tovább faggatták Őt, felegyenesedett, és azt mondta nekik: „Aki közületek bűn nélkül való, az vessen rá először követ!” Azután lehajolt, és írt a földre. Azok pedig ezek hallatára egymás után elmentek, kezdve a véneken, és Ő egyedül maradt a középen álló asszonnyal.”**

Mi is történt itt?

Jézus belelátott az asszony lelkébe, és átlátta annak szomorú életét. Meglátta szívében azokat a fájdalmakat és mély sebeket, amelyek egy házasságtöréshez vezették őt.

Ha Jézus, az Istenember azt látta volna ennek az asszonynak a lelkében, hogy daczból, dühből, sértett gögből, mintegy férjének való „visszafizetesként” követte volna el a házasságtörést, akkor a bibliai tanítás nem úgy folytatódott volna, mint ahogy ismerjük, hanem Jézus Isten Igazságossága Hangján szólt volna. De nem így történt.

Jézus ezzel a tettel nem a bűnt szentesítette, hiszen a tények azok tények, hanem meglátta a megalázott, szeretetében megrabolt lelket, amelyik az érzékeny lelkű, szeretetre vágyó asszony lelkierőjét elvette, és kismimizett szeretetét kihasználva bűnbe csalta.

Jézus látta az asszony mögötti „láthatatlan” kísértőt is, és együttérzése kiváltotta belőle Irgalmas, megértő Szeretetét, és olyan megoldást adott, amit a szűk látókörű farizeusok el sem tudtak képzelni: saját bűneiket fordította a ravaszul megfogalmazott ítélkező magatartásukkal szembe!

Ekkora tükröt az Igazság megmutatkozásával egyikük sem bírt elviselni! Eloldalogtak hát.

„Jézus felegyenesedett, és azt mondta neki: „Asszony, hol vannak ők? Senki sem ítél el téged?” Az erre így szólt: „Senki Uram!” Jézus ekkor azt mondta neki: Én sem ítéllek el. Menj, és többé már ne vétkezzél!”

Ilyen Isten Irgalmas és nemes cselekedete, amelyet minőségében nekünk megmutatott és tanított.

Jézus az Ő Szeretettörvénye alapján mindenkit, még a bűnös farizeusokat is meghagyta emberi méltóságukban, de az asszony életét és emberi méltóságát is visszaadta! – Jézus tettének minden mozdulata tanítás!

Jézus volt az egyetlen, aki Istenemberi mivoltánál fogva ítéletet mondhatott volna az asszony fölött, de Ő nem tette.

Nem tette, mert a Szeretet elleni bűnt, ami az asszony meggyötört lelkét bűnösségre juttatta, azt nagyobb bűnnek tartotta, mint magának a házasságtörésnek a tényét. Hiszen Jézus a Szeretet parancsát emelte legmagasabb szintre! Aki az ellen vét, az sokszor nagyobbat vét, mint aki tételesen el tudja számolni bűnét!

Jézus azt mondta: „**Én sem ítélek el!**” – vagyis megbocsátást nyert bűne. Jézus viselkedését nézve az asszonyban eleve ott volt a bűnbánat, mert elfogadta bűnösségét, amivel a farizeusok vádolták és Jézus elé vitték. Jól ismerhette a törvényt, és nem keresett, nem emlegetett kifogásokat, amelyek viszont valóban léteztek.

Jézus azonban azt is mondta: „**Menj, és többé már ne vétkezzél!**”, és ezzel figyelmeztette, hogy *a megkapott kegyelmi lehetőséggel már legyen ereje tisztának maradni!*

Jézus – jól ismerve minden lélek titkát – a példabeszédben „kisúlyozta” a bűnök nagyságát.

A farizeusok, a törvényismerők felé szigorúbb volt. Egyetlen nemes mozdulattal tudtukra adta, hogy az asszony felé megmutakozó ítélező és képmutató magatartásukat, valamint a Jézus felé mutatott csalárdságukat és a képmutató módon eltitkolt bűneik hármias csoportját sokkal nagyobb véteknek tartja, mint az asszony tettét.

Ezért tanítja az Úr Jézus kihangsúlyozottan a Bibliában, hogy „Ne ítélezz!” Mert soha nem láthatjuk teljes tisztasággal a másik ember lelkét és valódi lelki motivációit!

Jézus ítéltetett volna, de nem tette, hanem helyette példát mutatott arra, hogy emberként az együttérzésünk mellett az ítélezést át kell engedni Istennek.

Ó, hányan vannak ma is, akik megsértik a Szeretet Parancsát!

És nem csak a házasságban, hanem az egyéb emberi kapcsolatokban is, és az élet minden területén! A házasságtörés sem a megtörtént tényeknél kezdődik, hanem akkor, amikor a szeretet sérül a két fél között!

Ha valaki a másik lelkét összetöri, vagy olyan helyzetbe juttatja, hogy az által az illető bűnt követ el, akkor az vétkezett, és nem is kicsit! Különösen, ha a gyermekek lelkével történik mindez!

Az ember elleni vétek nem látszik kifelé, de rombol és visszavet!

Ezért kell megtanulni ítélezésmentesnek lenni a másik emberrel.

Mily kevésbé vagyunk tisztában azzal, hogy ez minden emberi kapcsolatra igaz, holott az emberi kapcsolatok különbözőek, szeretetfokukban is mások.

Meglehet, hogy bűnbánati szövegünknek is mélyebbre kellene mennie a megszokottnál.

Talán valahogy így: „**Atyám vétkeztem az Ég és Teellened, mert így és így, ilyen és ilyen tettel megsértettem „A Szeretetet”, vagyis Téged! Köszönöm Uram, hogy rámutattál hibámra. Köszönöm Istenem, és hálás vagyok, amiért nem hagytál veszélyes tévedésben engem! Kérlek, bocsáss meg Atyám, mert nagyon sajnálom, amit tettem. Szeretlek Atyám, kérlek, segíts, hogy a legközelebbi ilyen vagy hasonló kísértésben időben észrevegyem az alattomosan becsomagolt bűnt, és kérlek, erősíts meg, hogy hűséges maradjak szeretetemmel Hozzád és „testvéremhez”. Ámen**

2012-07-07.

M.G.Mária